

TEZAUUR LITURGIC
9 NOIEMBRIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

PARACLISUL
SF. IERARH
NECTARIE
DE LA EGHINA,
MITROPOLITUL
PENTAPOLISULUI
I

ATENA, 2020

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΝΕΚΤΑΡΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ
ΘΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχού Μικραγιαννανίτου

Ευλογήσαντος του Ιερέως, το Κύριε εισάκουσον, μεθ'

ο το, Θεός Κύριος τετράκις και τα εξής:

Ήχος Δ'. Ο Υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Τω Ιεράρχη του Χριστού Νεκταρίω, τω δοξασθέντι δωρεαίς ουρανίαις, προσπέσωμεν κραυγάζοντες εκ βάθους ψυχής' Άγιε Νεκτάριε, Ορθοδόξων προστάτα, πάσης ημάς λύτρωσαι, συμφοράς και ανάγκης, και πειρασμών και νόσων χαλεπών, τους καταφεύγοντας, Πάτερ, τη σκέπη σου.

Δόξα. Όμοιον.

Ως ειληφώς παρά Θεού εξουσίαν, του θεραπεύειν τας δεινάς καχεξίας, των προσιόντων, Πάτερ τοις λειψάνοις σου, ίασαι δεόμεθα, τους δεινώς θλιβομένους, νόσοις και

παθήμασι και πικραῖς αλγηδόσι, και εν ειρήνη φύλαττε
ημάς, ταις σαις πρεσβείαις Νεκτάριε Όσιε.

Και νύν. Θεοτοκίον.

Ού σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τας δυναστείας Σου λαλείν
οι ανάξιοι· ει μη γαρ Συ προΐστασο πρεσβεύουσα, τις ημάς
ερρύσατο εκ τοσοῦτων κινδύνων· τις δε διεφύλαξεν έως νύν
ελευθέρους; Ούκ αποστῶμεν, Δέσποινα, εκ Σου, Σους γαρ
δούλους σώζεις αεί εκ παντοίων δεινών.

Ο Ν'. Ψαλμός και ο Κανών ου η ακροστιχίς.

Παθών Νεκτάριε ημάς ρύσαι. Γερασίμου.

Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Υγρὰν διοδεύσας.

Πληγείς τη κακία του δυσμενούς, τη ση αντιλήψει,
καταφεύγω αναβοών. Ειρήνευσον Πάτερ, την ζωήν μου, και
την κατ' άμφω υγείαν μοι δώρησαι.

Αγίως ανύσας σου την ζωήν, αεί αγιάζεις, και λυτρούσαι
παντός κακού, Νεκτάριε Πάτερ θεοφόρε, τους προσιόντας
τοις θείοις λειψάνοις σου.

Θαυμάτων δυνάμεις ως ενεργών, θεράπευσον, Πάτερ
ασθενείας οδυνηράς, των την ση βοήθειαν ζητούντων,
θαυματουργέ Ιεράρχα Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ φιλεύσπλαγχνος του Θεού, φιλάγαθε Κόρη
ευσπλαγχνίσθητι επ'εμοί, και βλάβης με πάσης και
μανίας, του αοράτου απάλλαξον όφεως.

Ωδή γ'. Ουρανίας αφίδος.

Νοσημάτων παντοίων, και καλεπών θλίψεων, και επηρειών
ολεθρίων, και επιθέσεων, του αρχεκάκου εκθρού, ως
συμπαθής Ιεράρχης, ασινείς διάσωζε, τους σε γεραίροντας.

Νέκταρ άϋλον θείον, της θεϊκής χάριτος, ης παρά Θεού
εκομίσω, βλύζει εκάστοτε, η θεία κára σου, και των παθών
την πικρίαν, απελαύνει Άγιε, εκ των ψυχών ημών.

Εν οδύναις και πόνοις, και θλιβεραίς μάστιξι, Πάτερ, την
ζωήν μου ανύων, προς σε κατέφυγον' μη ουν παρίδης με,
αλλά τη ση επισκέψει, εκ των συνεχόντων με, δεινών
απάλλαξον.

Θεοτοκίον.

Καταφύγιον κόσμου, και αρραγές στήριγμα, Κεχαριτωμένη
Παρθένε, τους καταφεύγοντας, υπό την σκέπην σου, των
πολυπλόκων σκανδάλων, του δολίου δράκοντος, σκέπε και
φύλαττε.

Διάσωσον εκ πάσης βλάβης και θλίψεως, Ιεράρχα, τους εν πίστει τη ση πρεσβεία προστρέχοντας, και σε τιμώντας, Νεκτάριε Θεοφόρε.

Επίβλεπον εν ευμενεία, Πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν καλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Αίτησις και το Κάθισμα.

Ήχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Πηγή δαψιλής, ίασεων εν Πνεύματι, εδείχθη σοφέ, η θήκη των λειψάνων σου, ίάται γαρ τους πάσχοντας, και υγείαν και ρώσιν χαρίζεται, τοις προσιούσιν εν πίστει θερμή, Νεκτάριε Πάτερ ιερώτατε.

Ωδή δ'. Εισακήκοα Κύριε.

Την Μονήν σου Νεκτάριε, πάσης επηρείας ανεπηρέαστον, του δολίου πολεμήτορος, Πάτερ διατήρει τη ση χάριτι.

Ασθενείς τους προστρέχοντας, Πάτερ πανταχόθεν τη θεία Μάνδρα σου, θεραπείας καταξίωσον, και την λύπην τούτων διασκέδασον.

Ρώσιν δίδου και ίασιν, την κατά ψυχήν και σώμα Νεκτάριε, και παισιμάτων απολύτρωσιν, τοις ειλικρινώς, σε μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον.

Ίθυνόν με Πανάμωμε, προς της μετανοίας οδόν σωρήριον, και παθών μου τα σκιρτήματα, νέκρωσον εις τέλος και αφάνισον.

Ωδή ε'. Φώτισον ημάς.

Ευρέ σε θερμόν, αντιλήπτορα η Αίγινα' δια τούτο σου τη χάρτι αεί, καταφεύγει και λυτρούται πάσης θλίψεως.

Ήρεμον ζώην, διανύειν και ατάραχον, από πάσης του εχθρού επιβουλής, καταξιώσον ημάς, Πάτερ Νεκτάριε.

Μέγαν σε φρουρόν, και προστάτην, Πάτερ Όσιε, κεκτημένη η Μονή σου η σεπτή, εγκυαυάται τη ταχεία αντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Άκραντε Αγνή, του Θεού Μήτηρ απείρανδρε, τους ελπίζοντας τη σκέπη σου αεί, ανωτέρους πάσης βλάβης διατήρησον.

Ωδή στ'. Την δέησιν εκχεώ.

Σωμάτων, και των ψυχών τας οδύνας, επικούφισον, Νεκτάριε Πάτερ, των προς την σην αφορώντων πρεσβείαν, και τας καρδιάς ημών χαράς πλήρωσον, και αθυμίας καλεπής, εξ ημών την ομίχλην διάλυσον.

Ρυσθήναι, πειρατηρίων παντοίων, και σκανδάλων του
εχθρού ολεθρίων, και αναγκών και στενώσεων πλείστων,
τον Πανοικτίρμονα Λόγον ικέτευε, Νεκτάριε θαυματουργέ,
τους προστρέχοντας πίστει τη σκέπη σου.

Υπόθεν, ως συμπαθής εποπετύων, και απαύστως
προστατεύων μη παύση, της ιεράς σου Μονής θεοφόρε, της
κεκτημένης ως μέγα θησαύρισμα, Νεκτάριε θαυματουργέ,
την σορόν των αγίων λειψάνων σου.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα, και Λυτρωτήν ανθρώπων, τον φιλόανθρωπον
κυήσασα Λόγον, σώσόν με Κόρη τη ση προστασία, της
πονηράς τυραννίδος του χειρόνος, και νεύρωσόν μου την
ψυχήν, προς επίδοσιν βίου βελτίονος.

Διάσωσον εκ πάσης βλάβης και θλίψεως Ιεράρχα, τους εν
πίστει τη ση πρεσβεία προστρέχοντας, και σε τιμώντας,
Νεκτάριε θεοφόρε.

Άκραντε η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων
των ημερών τεκούσα, δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν
παρρησίαν.

Αίτησις και Κοντάκιον.

Ήχος β'. Προστασία των Χριστιανών.

Πεπτωκότων επανόρθωσις γέγονας, και των κλονουμένων
Νεκτάριε στήριγμα, εν υστέροις τοις καιροίς παρά Κυρίου
δοξασθείς· αλλά πάντοτε και ημάς, των εν τω βίω
πειρασμών, ανωτέρους διάσωζε, άφεςιν των πταισμάτων,
και ρώσιν και σωτηρίαν, αιτούμενος παρά Θεού, Ιεράρχα
ταις ψυχαίς ημών.

Προκείμενον

Οι ιερείς σου Κύριε ενδύσονται δικαιοσύνην...

Στίχ. Τίμιος εναντίον Κυρίου...

Ευαγγέλιον εκ του κατά Ιωνάννη

Είπεν ο Κύριος. Εγώ ειμί η θύρα· δι' εμού εάν τις εισέλθη,
σωθήσεται, και εισελεύσεται και εξελεύσεται και νομήν
ευρήσει. Ο κλέπτης ουκ έρχεται, ει μη ίνα κλέψη, και
θύση και απολέση· εγώ ήλθον, ίνα ζωήν έχωσι και
περισσόν έχωσιν. Εγώ ειμή ο Ποιμήν ο καλός· ο Ποιμήν ο
καλός την ψυχήν αυτού τίθησιν υπέρ των προβάτων· ο
μισθωτός δε, και ούκ ών ποιμήν, ου ούκ εισί τα πρόβατα
ίδια, θεωρεί τον λύκον ερχόμενον και αφήσιν τα πρόβατα
και φεύγει· και ο λύκος αρπάζει αυτά, και σκορπίζει τα
πρόβατα. Ο δε μισθωτός φεύγει, ότι μισθωτός εστι και ου
μέλλει αυτώ περί των προβάτων. Εγώ ειμί ο Ποιμήν ο

καλός' και γινώσκω τα εμά, και γινώσκομαι υπό των εμών.
Καθώς γινώσκει ο Πατήρ καγώ γινώσκω τον Πατέρα' και
την ψυχήν μου τίθημι υπέρ των προβάτων. Και άλλα
πρόβατα έχω, ά ούκ έστιν ε της αυλής ταύτης' κακεινά με
δει αγαγειν, και της φωνής μου ακούσουσι, και γενήσεται
μία ποιμνη, εις ποιμήν.

Δόξα...

Ταις του Ιεράρχου πρεσβείαις, ελεήμον, εξάλειπον τα
πλήθη των εμών εγλημάτων.

Και νύν...

Ταις της Θεοτόκου πρεσβείαις, ελεήμον, εξάλειπον τα
πλήθη των εμών εγκλημάτων.

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός κατά το μέγα έλεός σου και κατά
το πλήθος των οικτιρμών σου, εξάλειπον το ανόμημά μου.

Προσόμοιον. Ήχος πλ. β'. Όλην αποθέμενοι.

Νέον άστρον πέφηνας, τη του Χριστού Εκκλησία, εν
εσχάτοις έτεσι, βίου καθαρότητι λάμπας Όσιε, νοηταίς
λάμπεσι, των εν σοι χαρίτων, καταυγάζων τας ψυχάς ημών,
και των ίάσεων, ταις μαρμαρυγαίς λύων πάντοτε, δαιμόνων
την σκοτόμαιναν, και αρρωστημάτων την ζόφωσιν' όθεν σοι

βοώμεν. Μη παύση εκλυτρούμενος ημάς, επηρειών του αλάστορος, και παντοίων θλίψεων.

Ωδή ζ'. Οι εκ της Ιουδαίας.

Αλγηδόνων ποικίλων, πειρασμών και κινδύνων και περιστάσεων, και φθόνου και κακίας, ανθρώπων κακοτρόπων, ασινείς διαφυλάττε, τους σε τιμώντας αεί, Νεκτάριε παμμάκαρ.

Ιατρεύων απαύστως, χαλεπός ασθενείας, Πάτερ Νεκτάριε, των πίστει προσιόντων, τοις θείοις Σου λειψάνοις, αρωγός ετοιμότατος, εν τοις εσχάτοις καιροίς, των ευσεβούντων ώφθης.

Γέρας ένθεον ώφθης, και διάδημα νέον, Πάτερ Νεκτάριε, τη νήσω της Αιγίνης, ήτις αεί προστρέχει τη πρεσβεία σου Άγιε, και της ευνοίας της σης, τριγά τας αντιλήψεις'

Θεοτοκίον.

Εντολών με προς τρίβον, του εκ του σαρκωθέντος Κόρη, οδήγησον, πυλών της αμαρτίας, εξαιρουσα Παρθένε, την ροπήν της καρδίας μου, ίνα υμνώ σε αεί, σωθείς τη χάριτί σου.

Ωδή η'. Τον Βασιλέα.

Ρουν της κακίας, τον κατακλύζοντα Πάτερ, της καρδίας μου τους αύλακας εις τέλος, ξήρανον δυνάμει, των θείων πρεσβειών σου.

Ασθενειών σε, θεραπευτήν εγνωκότες, καταφεύγομεν τη Κάρα σου τη θεία, ίνα λυτρωθώμεν, μασιγών επωδύνων.

Σκέπε απαύστως, την σην Μονήν την αγίαν, και πρυτάνευε αυτή τη ση πρεσβεία, Πάτερ Ιεράρχα, τας Πατρικάς σου δόσεις.

Θεοτοκίον.

Ίασαι Κόρη, την ασθενούσαν ψυχήν μου, τη του όφews κακίστη επηρεία, και καταύγασόν με, φωτί της απαθείας.

Ωδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον

Μανίας ημάς ρύσαι, εκθρού του αοράτου, και των εν βίω δεινών περιστάσεων, τους καταφεύγοντας Πάτερ υπό την σκέπην σου.

Οδύνης ψυχικής με, και των αλγημάτων, των εν τω σώματι Πάτερ απάλλαξον, τη εκ Θεού σοι δοθείση πλουσία χάρτι.

Υπέρ της ευαγούς σου, Μάνδρας εκδυσώπει, και της Αιγίνης Χριστόν τον φιλόανθρωπον, και της Ελλάδος απάσης Πάτερ Νεκτάριε.

Θεοτοκίον.

Υμνούμέν σου την χάριν, Κεχαριτωμένη· συ γαρ απαύστως
ως μήτηρ φιλόστοργος, σκέπεις και τρέφεις και θάλπεις
ημάς εκάστοτε.

Το Ἄξιόν εσσι... και τα μεγαλυνάρια.

Τον της ευσεβείας νέον πυρσόν, και της Εκκλησίας τον
φωστήρα τον φαεινόν, τον θερμόν προστάτην, και έφορον
Αιγίνης, Νεκτάριον τον θείον ύμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις ο νεόρρυτος ποταμός ο τα νεκταρώδη των χαρίτων
των θεϊκών, ρείθρα πελαγίζων, τη θεία επομβρία, Χριστού
τη Εκκλησία Πάτερ Νεκτάριε.

Λάμπας εν τω ύψει των αρετών, εν εσχάτοις χρόνοις, ώσπερ
λύχνος θεολαμπής, νοητώσ λαμπρύνεις, πιστών τας
διανοίας, τη καθαρά ζωή σου, Πάτερ Νεκτάριε.

Χαίροις τεθλιμμένων ο αρωγός, και των δαιμονώντων ο
ταχύτατος ιατρός· χαίροις ο τα πάθη, και νόσους
θεραπεύων, των προσιόντων Πάτερ εν τοις λειψάνοις σου.

Χαίροις της Αιγίνης ο θησαυρός, και των Ορθοδόξων,
αντιλήπτωρ και βοηθός· χαίροις της Ελλάδος αγλάϊσμα το
Νέον, Νεκτάριε παμμάκαρ ημών το στήριγμα.

Τη ση προστασία τη πατρική, την σεπτήν Μονήν σου, διαφύλαττε αβλαβή, Νεκτάριε Πάτερ, και πλήρου τας αιτήσεις, των ευλαβώς τελούντων την θείαν μνήμην σου.

Πάσαι των αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι πάντες μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθήναι ημάς.

Το τρισάγιον και το Απολυτίκιον.

Ήχος α'. Της ερήμου πολίτης.

Σηλυβρίας τον γόνον και Αιγίνης τον έφορον, τον εσχάτοις χρόνοις φανέντα, αρετής φίλον γνήσιον. Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ως ένθεον θεράποντα Χριστού· αναβλύζει γαρ ιάσεις παντοδαπάς, τοις ευλαβώς κραυγάζουσι· δόξα τω Σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω Σε θαυματώσαντι, δόξα τω ενεργούντι δια Σου, πάσιν ιάματα.

Εκτενής και μνημόνευσις ως έθος και Απόλυσις εν η προσκυνούντες την αγίαν εικόνα ψάλλομεν το παρόν προσόμοιον. Ήχος β'. Ότε εκ του ξύλου.

Πάσιν αντιλήπτωρ και φρουρός, και θερμός προστάτης και σκέπη, γενού Νεκτάριε, τοις προσερχομένοις σοι, Πάτερ εκ πίστεως, και τα θεία σου λείψανα, κατασπαζομένοις, ά Χριστός εδόξασε, θαυμάτων χάρισι, λύων πειρασμών τας

οδύνας, και ειρήνην πάσι παρέχων, και παισμάτων
άνωθεν' συγχώρησιν.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων σου, και
λύτρωσαι ημάς από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού
φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

